

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 27.2.2009
KOM(2009) 91 lopullinen

2009/0028 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS,

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

**Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ja asetuksen (EY) N:o
562/2006 muuttamisesta sellaisten henkilöiden liikkumisen osalta, joilla on
pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi**

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Ehdotusten perustelut

Lainsäädäntötilanne

Näiden ehdotusten tarkoituksena on helpottaa niiden kolmansien maiden kansalaisten liikkumista sisäraajattomalla Schengen-alueella, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa¹ kyseisen jäsenvaltion pitkäaikaista oleskelua varten myöntämän D-viisumin perusteella.

Nykyisen Schengenin säännösten mukaan kolmannen maan kansalainen, jolla on yli kolmen kuukauden oleskeluun oikeuttava pitkäaikainen kansallinen viisumi, jäljempänä 'D-viisumi', saa oleskella ainoastaan viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueella. Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen², jäljempänä 'Schengenin yleissopimus', 18 artiklan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1091/2001³, hänellä on lupa kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta vain päästäkseen viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueelle.

Nykyisen yhteisön lainsäädännön mukaan D-viisumin haltijat eivät siis saa oleskelunsa aikana matkustaa muihin jäsenvaltioihin eivätkä kulkea muiden jäsenvaltioiden kautta palatessaan alkuperämaahansa, sillä tästä ei ole määrätty Schengenin yleissopimuksessa.

Edellä mainitun Schengenin yleissopimuksen määräyksen sanamuodon taustalla on jäsenvaltioiden tuolloin yleisesti noudattama menettely, jonka mukaan D-viisumit muutettiin oleskeluluviksi jäsenvaltion alueelle saapumisen jälkeen. Tällainen oleskelulupa oikeuttaa kolmannen maan kansalaiset liikkumaan Schengen-alueella. Tästä syystä jäsenvaltiot eivät Schengenin yleissopimusta tehdessään katsoneet tarpeelliseksi säädellä liikkumista ja paluumatkaa D-viisumin perusteella eikä toista kauttakulkua D-viisumin myöntäneeseen jäsenvaltioon.

Tämän seurauksena Schengenin yleissopimuksessa määrätään ainoastaan Schengen-alueella sovellettavien Schengen-oleskelulupien ja Schengen-viisumien välisestä vastaavuusperiaatteesta: kolmannen maan kansalainen voi sen perusteella, että hänellä on jonkin jäsenvaltion myöntämä oleskelulupa ja voimassa oleva matkustusasiakirja, liikkua vapaasti enintään kolmen kuukauden ajan muiden jäsenvaltioiden alueella oleskelunsa aikana (yleissopimuksen 21 artikla).

Asetuksen (EY) N:o 562/2006⁴ (Schengenin rajasäännöstö) 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään myös, että kolmannen maan kansalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, voi ylittää toisen jäsenvaltion ulkorajan ilman viisumia, jos oleskelu kestää enintään kolme kuukautta.

Käytännön ongelmat

---

¹ Tässä ehdotuksessa *jäsenvaltiolla* tarkoitetaan EU:n jäsenvaltiota, joka on pannut Schengenin säännösten täysimääräisesti täytäntöön.

² EYVL L 239, 22.9.2000, s. 1.

³ EYVL L 150, 6.6.2001, s. 4.

⁴ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

Yhä useammat jäsenvaltiot eivät korvaa D-viisumia oleskeluluvalla kolmannen maan kansalaisen saavuttua niiden alueelle tai tekevät tämän huomattavalla viiveellä. Tällä oikeudellisella ja käytännön tilanteella on merkittäviä kielteisiä vaikutuksia sellaisten kolmansien maiden kansalaisten liikkumiseen Schengen-alueella, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa D-viisumin perusteella. Koska tällaisten henkilöiden on jatkettava oleskeluaan D-viisumin perusteella, he eivät voi oleskelunsa aikana laillisesti matkustaa toiseen jäsenvaltioon muussa, perustellussa tarkoituksessa (esim. liiketoiminta, konferensseihin osallistuminen, vierailut) eivätkä kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta palatessaan alkuperämaahansa.

D+C-viisumi – neuvoston asetus (EY) N:o 1091/2001

Jotta osa oleskelulupien myöntämiseen saapumisen jälkeen liittyvistä viiveistä olisi voitu poistaa, vuonna 2001 (Ranskan aloitteeseen perustuva asetus (EY) N:o 1091/2001⁵) otettiin käyttöön D+C-viisumi, jonka ansiosta jonkin jäsenvaltion myöntämän D-viisumin haltijat voivat liikkua vapaasti Schengen-alueella D-viisumin voimassaolon ensimmäisten kolmen kuukauden aikana, jos viisumi on myönnetty lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja koskevien Schengenin sääntöjen mukaan (eli hakijan tietoja on muun muassa verrattu Schengenin tietojärjestelmässä (SIS) olevaan käännyttävien kolmansien maiden kansalaisten luetteloon).

Käytännössä kuitenkin näyttää siltä, että useimmat jäsenvaltiot eivät joko myönnä lainkaan D+C-viisumeja tai myöntävät niitä hyvin harvoin. On myös todettu useaan otteeseen, että konsulaattien henkilöstö ei juuri tunne tämäntyyppistä viisumia ja sen myöntämisedellytyksiä, jolloin hakijatkaan eivät saa tietoa tästä mahdollisuudesta. Lisäksi on todettu, että kansalliset viisumirekisterit ja käsittelyohjelmat eivät monissa tapauksissa edes mahdollista tämäntyyppisen viisumihakemuksen käsittelemistä tai sitä vastaavan viisumitarran painamista. Toisaalta eräiden jäsenvaltioiden diplomaatti- ja konsuliedustustot voivat suoraan myöntää oleskelulupia, jolloin D+C-viisumi on tarpeeton.

Sen jälkeen kun D+C-viisumin alkuperäinen kolmen kuukauden voimassaoloaika on päättynyt, viisuminhaltijat eivät sitä paitsi enää saa liikkua kaikkien jäsenvaltioiden alueella, jos D+C-viisumia ei tällä välin ole korvattu oleskeluluvalla, vaikka heillä on edelleen oikeus oleskella laillisesti viisumin myöntäneen jäsenvaltion alueella.

Näiden henkilöiden, joilta vaaditaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001⁶ mukaisesti lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, on toiseen jäsenvaltioon matkustaakseen haettava erillistä lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettua C-viisumia oleskeluvaltiossaan. Käytännössä jotkut jäsenvaltiot kuitenkin kieltäytyvät myöntämästä Schengen-viisumia henkilöille, jotka jo oleskelevat Schengen-alueella. Lisäksi joidenkin jäsenvaltioiden tulkinnan mukaan tällaiset kolmansien maiden kansalaiset eivät enää voi hakea uutta lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettua Schengen-viisumia kuuden kuukauden aikana, koska he ovat jo oleskelleet Schengen-alueella kolme kuukautta D+C-viisumin perusteella. Samalla perusteella kyseiset kolmansien maiden kansalaiset, joilla on D+C- tai D-viisumi, eivät saa kotimaahan palatessaan matkustaa muiden jäsenvaltioiden kautta, koska 90 päivän sallittu oleskeluaika kuuden kuukauden ajanjaksoa kohden on jo umpeutunut.

---

⁵ EYVL L 150, 6.6.2001, s. 4.

⁶ EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1.

Edellä esitettyjen havaintojen perusteella komissio esitti ehdotuksessaan⁷ asetukseksi yhteisön viisumisäännösten laatimisesta, että D+C-viisumi poistetaan käytäntöjen yksinkertaistamiseksi, ja vaati jäsenvaltioita nopeuttamaan oleskelulupien myöntämistä kolmansien maiden kansalaisille.

Useimmat jäsenvaltiot eivät kuitenkaan eri syistä näytä olevan halukkaita tai pysty myöntämään oleskelulupia alueellaan oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille ajoissa. Tästä syystä komissio ehdottaa vastaavuusperiaatteen käyttöönottoa Schengenin säännösten täysimääräisesti täytäntöönpanneiden jäsenvaltioiden myöntämien pitkäaikaiseen ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välillä, jotta voidaan poistaa nykyiset ongelmat, jotka koskevat jossakin jäsenvaltiossa pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettun viisumin perusteella laillisesti oleskelevia kolmansien maiden kansalaisia.

Eräät jäsenvaltiot ja komissio pohtivat D- ja C-viisumien välisen vastaavuusperiaatteen käyttöönottoa ensimmäisen kerran epävirallisessa viisumityöryhmässä Ljubljanassa 21. ja 22. tammikuuta 2008, ja asia otettiin uudelleen esille viisumityöryhmässä 26. ja 27. maaliskuuta 2008 keskusteltaessa yhteisön viisumisäännöstöstä D+C-viisumien lakkauttamisen yhteydessä.

Näiden ehdotusten taustalla ovat myös useat valitukset ja kyselyt, joita on saatu jäsenvaltioilta ja jäsenvaltioissa D+C- tai D-viisumin perusteella oleskelevalta kolmansien maiden kansalaisilta.

Velvoite myöntää oleskelulupia

Näillä ehdotuksilla ei ole tarkoitus kannustaa jäsenvaltioita olemaan myöntämättä oleskelulupia ja sallimaan kolmansien maiden kansalaisten oleskelu pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettun viisumin perusteella. Tällainen käytäntö ei olisi yhdenmukainen useiden direktiivien kanssa, jotka velvoittavat jäsenvaltiot myöntämään oleskelulupia tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.

Kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten annetun neuvoston direktiivin 2005/71/EY⁸ mukaan päätös oleskelulupahakemuksesta on tehtävä mahdollisimman pian ja tarvittaessa kiireellisessä menettelyssä.

Kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä annetussa neuvoston direktiivissä 2004/114/EY⁹ säädetään velvollisuudesta myöntää (uusittavissa olevia) oleskelulupia direktiivissä tarkoitetuille opiskelijoille vähintään yhdeksi vuodeksi tai vähintään kurssin keston ajaksi, jos kurssi kestää alle vuoden. Tällaisesta hakemuksesta on tehtävä päätös ja annettava se hakijalle tiedoksi määräajassa, joka ei häiritse kyseisten opintojen harjoittamista. Lisäksi oppilaitokset ja maahantulo- ja oleskeluasioista vastaavat jäsenvaltioiden viranomaiset voivat sopia nopeutetun menettelyn soveltamisesta opiskelijoille myönnettäviin oleskelulupiin tai viisumeihin.

---

⁷ KOM(2006) 403 lopullinen.

⁸ EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁹ EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12.

Oikeudesta perheenyhdistämiseen annetussa neuvoston direktiivissä 2003/86/EY¹⁰ asetetaan myös velvoite myöntää oleskelulupa vähintään yhdeksi vuodeksi sellaisten kolmansien maiden kansalaisten perheenjäsenille, jotka jo oleskelevat laillisesti jonkin jäsenvaltion alueella.

Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella annetun direktiivin 2004/38/EY¹¹ perusteella EU:n kansalaisten perheenjäsenille, jotka oleskelevat unionin kansalaisen luona yli kolme kuukautta muussa jäsenvaltiossa kuin unionin kansalaisen kotimaassa, olisi myönnettävä oleskelukortti viimeistään kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä. Todistus oleskelukorttia koskevan hakemuksen jättämisestä on annettava välittömästi.

Pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta annettu neuvoston direktiivi 2003/109/EY¹² on myös otettava huomioon, sillä pitkään oleskelevalla kolmannen maan kansalaisella on tietyn edellytyksin oikeus oleskella toisessa jäsenvaltiossa, jonka on myönnettävä tällaiselle kolmannen maan kansalaiselle oleskelulupa viimeistään kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen jättämisestä.

Ehdotukset eivät vaikuta näihin sääntöihin.

Ehdotusten sisältö

Näillä ehdotuksilla laajennetaan oleskeluluvan ja lyhytaikaista oleskelua varten tarkoitetun viisumin välinen vastaavuusperiaate koskemaan D-viisumeja. Tällöin D-viisumilla voisi liikkua Schengen-alueella samalla tavalla kuin oleskeluluvalla.

Kolmannen maan kansalainen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä D-viisumi, voisi matkustaa toiseen jäsenvaltioon kolmeksi kuukaudeksi aina puolen vuoden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltija. D-viisumien myöntämissäännöt pysyvät ennallaan samoin kuin oleskelulupien myöntämistä koskevat säännöt pysyvät ennallaan, kun otettiin käyttöön oleskelulupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välinen vastaavuusperiaate. Näin palautettaisiin sisärajoittoman Schengen-alueen taustalla oleva perusfilosofia, jonka mukaan henkilö voi matkustaa Schengen-alueella kolmen kuukauden ajan kutakin puolta vuotta kohden sellaisella asiakirjalla, jonka perusteella hän oleskelee laillisesti jossakin jäsenvaltiossa.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan sekä 63 artiklan 3 kohdan a alakohdan oikeusperustan nojalla laadituilla asetusehdotuksilla muutetaan:

- (tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä) 14 päivänä kesäkuuta 1985 Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 18, 21 ja 25 artiklaa;
- henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston

---

¹⁰ EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12.

¹¹ EYVL L 229, 29.6.2004, s. 35.

¹² EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44.

asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa kolmansien maiden kansalaisten maahantuloedellytysten osalta.

Koska eri oikeusperustoihin liittyy keskenään ristiriitaiset päätöksentekomenettelyt, komission täytyi laatia kaksi erillistä ehdotusta:

- Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta sellaisten henkilöiden liikkumisen osalta, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohtaan ja 3 kohtaan, ja se on hyväksyttävä yhteispäätösmenettelyssä.
- Ehdotus neuvoston asetukseksi Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin ja Schengenin tietojärjestelmän kuulutusten osalta perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 63 artiklan 3 kohdan a alakohtaan, ja neuvoston on hyväksyttävä se yksimielisesti kuultuaan Euroopan parlamenttia.

Ehdotusten laadinnassa otettiin huomioon yhteisön viisumisäännösten (viisumisäännöstö) laatimista koskeva ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, jolla kumotaan D+C-viisumia koskevat säännökset. Viisumisäännöstö hyväksyttäneen näiden asetusten hyväksymiseen mennessä. Näiden asetusten soveltamispäivän olisi oltava yhdenmukainen viisumisäännösten soveltamispäivän kanssa (kuusi kuukautta sen voimaantulon jälkeen).

Turvallisuusasiat

Yleissopimuksen 25 artikla velvoittaa oleskeluluvan myöntämistä kolmannen maan kansalaiselle harkitsevat jäsenvaltiot tarkistamaan SIS-järjestelmästä, onko kyseinen henkilö asetettu maahantulokieltoon. Jos kyseisestä kolmannen maan kansalaisesta on annettu maahantulokieltoa koskeva kuulutus, jäsenvaltion on ensin otettava yhteyttä kuulutuksen antaneeseen jäsenvaltioon ja otettava sen edut huomioon. Tällaisissa tapauksissa oleskelulupa voidaan myöntää erityisesti humanitaarisista syistä tai kansainvälisten velvoitteiden takia. Joka tapauksessa myöntämiselle on oltava painavat syyt. Samoin jos kolmannen maan kansalaisesta, jolla jo on jonkin jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, on annettu maahantulokieltoa koskeva kuulutus, kuulutuksen antaneen jäsenvaltion on neuvoteltava oleskeluluvan myöntäneen jäsenvaltion kanssa selvittääkseen, onko oleskeluluvan peruuttamiselle riittäviä perusteita.

Tätä artiklaa muutetaan ehdotuksella neuvoston asetukseksi Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin ja Schengenin tietojärjestelmän kuulutusten osalta lisäämällä siihen maininta, jonka mukaan veloitetta tarkistaa SIS-järjestelmästä ja muilta jäsenvaltioilta, onko tietystä henkilöstä annettu kuulutusta, sovellettaisiin myös silloin kun jäsenvaltiot harkitsevat pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin myöntämistä kolmannen maan kansalaiselle tai kun jäsenvaltiot huomaavat sellaisesta kolmannen maan kansalaisesta annetun kuulutuksen, jolla on voimassa oleva pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi.

Vaatimuksella tarkistaa pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeja koskevia hakemuksia käsiteltäessä, löytyykö SIS-järjestelmästä kuulutusta, varmistetaan, että pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien hakijoita valvotaan samalla tavalla kuin jonkin jäsenvaltion myöntämän oleskeluluvan haltijoita. Tällöin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoiden vapaasta liikkumisesta muissa jäsenvaltioissa ei aiheudu

ylimääräistä turvallisuushkaa jäsenvaltioille verrattuna Schengen-oleskeluluvan tai lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin haltijoihin.

Lisäksi komissiolla olevien tietojen mukaan jäsenvaltioiden myöntämissä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetuissa viisumeissa käytetään samaa erityisvarmennettua yhtenäistä kaavaa kuin lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitetuissa viisumeissa, joista säädetään yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1683/95¹³.

---

¹³ EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS,

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 562/2006 muuttamisesta sellaisten henkilöiden liikkumisen osalta, joilla on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan ja 3 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyssä yleissopimuksessa¹⁴ vahvistetaan pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeita koskevat säännöt, joiden mukaan tällaisten viisumien haltijat voivat kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta. Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 562/2006¹⁵ vahvistetaan kolmansien maiden kansalaisten maahantuloedellytykset. Olisi toteutettava lisätoimenpiteitä, jotta voitaisiin helpottaa kolmansien maiden kansalaisten vapaata liikkumista eli kansallisten pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoiden liikkumista Schengen-alueella, jolla ei ole sisärajoja.
- (2) Pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettut viisumit olisi korvattava oleskeluluvilla kohtuullisessa ajassa kolmansien maiden kansalaisten saavuttua jäsenvaltion alueelle, jotta jossakin jäsenvaltiossa laillisesti pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien perusteella oleskelevat kolmansien maiden kansalaiset voisivat oleskelunsa aikana matkustaa toiseen jäsenvaltioon tai kulkea muiden jäsenvaltioiden alueen kautta palatessaan kotimaahansa. Yhä useammat jäsenvaltiot eivät kuitenkaan korvaa pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeita oleskeluluvilla kolmansien maiden kansalaisten saavuttua niiden alueelle tai tekevät tämän huomattavalla viiveellä. Tällä

---

¹⁴ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 1.

¹⁵ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

oikeudellisella ja käytännön tilanteella on merkittäviä kielteisiä vaikutuksia sellaisten kolmansien maiden kansalaisten liikkumiseen Schengen-alueella, jotka oleskelevat laillisesti jossakin jäsenvaltiossa pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin perusteella.

- (3) Jotta voidaan poistaa ongelmat, joita aiheutuu pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin perusteella oleskeleville kolmansien maiden kansalaisille, tällä asetuksella laajennetaan Schengenin säännösten täysimääräisesti täytäntöönpanneiden jäsenvaltioiden myöntämien oleskelulupien ja lyhytaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien välinen vastaavuusperiaate koskemaan pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuja viisumeita. Tällöin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetulla viisumilla voisi liikkua sisäraja-alueella samalla tavalla kuin oleskeluluvalla.
- (4) Tästä syystä kolmannen maan kansalaisen, jolla on jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi, olisi sallittava matkustaa toiseen jäsenvaltioon kolmeksi kuukaudeksi aina puolen vuoden aikana samoin edellytyksin kuin oleskeluluvan haltijan. Pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin myöntämissääntöjä ei muuteta.
- (5) Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehtyä yleissopimusta ja asetusta (EY) N:o 562/2006 olisi muutettava vastaavasti.
- (6) Tällä asetuksella ei ole tarkoitus kannustaa jäsenvaltioita olemaan myöntämättä oleskelulupia, eikä sillä ole vaikutusta muissa yhteisön säädöksissä vahvistettuun jäsenvaltioiden velvollisuuteen myöntää oleskelulupia tiettyihin ryhmiin kuuluville kolmansien maiden kansalaisille.
- (7) Sääntöjä, joiden mukaan oleskelulupahakemusta käsiteltäessä on tarkistettava Schengenin tietojärjestelmästä ja muilta jäsenvaltioilta, onko tietystä henkilöstä annettu kuulutusta, olisi sovellettava myös pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettua viisumia koskevaa hakemusta käsiteltäessä, kuten vahvistetaan Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitetun viisumin ja Schengenin tietojärjestelmän kuulutusten osalta [...] päivänä [...]kuuta [...] annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o .../.... Tällöin pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettujen viisumien haltijoiden vapaasta liikkumisesta muissa jäsenvaltioissa ei aiheudu ylimääräistä turvallisuusriskaa jäsenvaltioille.
- (8) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettuun viisumiin perustuvaa vapaata liikkumista koskevien sääntöjen vahvistaminen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (9) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Sen soveltamisessa olisi noudatettava kansainvälistä suojelua ja palauttamiskieltoa koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita.

- (10) Tämä asetus on osa Schengenin säännösten sisällyttämisestä osaksi Euroopan unionia tehdyn pöytäkirjan mukaista Schengenin säännösten edelleen kehittämistä, sellaisena kuin tämä säännöstö on määritelty Schengenin säännösten määrittelemisestä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaisen oikeusperustan vahvistamiseksi kullekin Schengenin säännöstöön kuuluvalle määräykselle tai päätökselle 20 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/435/EY¹⁶ liitteessä A.
- (11) Islannin ja Norjan osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännösten määräyksiä Euroopan unionin neuvoston, Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen¹⁷ mukaisesti aloilla, joita tarkoitetaan tietyistä kyseisen sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY¹⁸ 1 artiklan B kohdassa.
- (12) Sveitsin osalta tällä asetuksella kehitetään Schengenin säännösten määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välillä Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn sopimuksen¹⁹ mukaisesti aloilla, joita tarkoitetaan neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuina yhdessä 28 päivänä helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/146/EY²⁰ 3 artiklan kanssa.
- (13) Liechtensteinin osalta tällä päätöksellä kehitetään Schengenin säännösten määräyksiä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön, Sveitsin valaliiton ja Liechtensteinin ruhtinaskunnan välillä Liechtensteinin ruhtinaskunnan liittymisestä Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton väliseen sopimukseen Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyn pöytäkirjan mukaisesti aloilla, joita tarkoitetaan neuvoston päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan B ja C kohdassa, luettuina yhdessä 28 päivänä helmikuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/261/EY²¹ 3 artiklan kanssa.
- (14) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido sitä eikä asetusta sovelleta siihen. Koska tämä asetus perustuu Schengenin säännöstöön Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan olisi edellä mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti päätettävä kuuden kuukauden kuluessa tämän asetuksen antamispäivästä, saattaako se asetuksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (15) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti eivät

---

¹⁶ EYVL L 176, 10.07.1999, s. 1.

¹⁷ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁸ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

¹⁹ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁰ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

²¹ EUVL L 83, 26.3.2008, s. 3.

osallistu tämän asetuksen antamiseen, asetus ei sido niitä eikä asetusta sovelleta niihin, ellei mainitun pöytäkirjan 4 artiklasta muuta johdu.

- (16) Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka eivät ole vielä panneet Schengenin säännöstöä täysimääräisesti täytäntöön, tämä asetus on vuoden 2003 liittymisasiakirjan 3 artiklan 2 kohdassa ja vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu Schengenin säännöstöön perustuva tai muuten siihen liittyvä säädös,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

- (1) Lisätään Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 21 artiklaan 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Edellä 1 kohdassa säädettyä oikeutta vapaaseen liikkumiseen sovelletaan myös kolmannen maan kansalaiseen, jolla on voimassa oleva jonkin jäsenvaltion myöntämä pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu 18 artiklan mukainen viisumi.”

- (2) Korvataan asetuksen (EY) N:o 562/2006 5 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) hänellä on voimassa oleva viisumi, jos se vaaditaan luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 nojalla, paitsi jos hänellä on voimassa oleva oleskelulupa tai pitkäaikaiseen oleskeluun tarkoitettu viisumi.”

2 artikla

Tämä asetus ei vaikuta muissa yhteisön säädöksissä vahvistettuun jäsenvaltioiden velvollisuuteen myöntää oleskelulupia kolmansien maiden kansalaisille.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan yhteisön viisumisäännöstön (viisumisäännöstö) laatimisesta [...] päivänä [...]kuuta [...] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../... soveltamispäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

*Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies*